

Pinkpop, TT Assen en de Nijmeegse Vierdaagse. Drie zomerse evenementen die voor de medische begeleiding een beroep doen op artsen die daarvoor met liefde hun vrije tijd opofferen.

'Ik verheug me er elk jaar weer op'

Caroline Meerts (39), anesthesioloog in UMC Groningen, werkt al tien jaar als arts op TT Circuit Assen. Deze zomer is ze daar toegetreden tot de medische staf als derde Hoofd Medische Dienst.

Met haar broer ging Caroline Meerts in 2004 mee naar de TT in Assen. "Ik werd meteen gegrepen. Prachtig als je een motor op hoge snelheid zo'n mooie lijn ziet rijden." Meerts had niet alleen oog voor de coureurs, maar ook voor het medisch personeel dat langs de baan stond. "Zij combineerden hun passie en hun werk en dat wilde ik ook." Ook dat ze daar eerste rang stonden, speelde een rol in haar wens, erkent Meerts.

Via een collega, een IC-verpleegkundige van het Radboudumc, kwam ze op het circuit terecht. "Tijdens mijn eerste wedstrijdweekend als arts had ik meteen een dodelijk ongeval op mijn post. Ik was destijds assistent chirurgie en ik ontdekte tot mijn grote schrik dat ik niet goed genoeg had geweten wat ik had kunnen doen als de coureur na dat ongeval nog had geleefd." Voor Meerts was dat de reden om voor een andere richting te kiezen. Toen ze de kans kreeg om in Groningen de anesthesiologie- en daarna de IC-

opleiding te doen, greep ze die met beide handen aan. Ze werkt nu zo'n 22 dagen per jaar op het circuit. De motorsportevenementen waarbij ze wordt ingezet, lopen uiteen van rijvaardigheidstrainingen tot superbikewedstrijden. De ultieme wedstrijd is de TT, de Grand Prix-wedstrijd die elk jaar eind juni plaatsvindt. "Tijdens zo'n weekend hebben we zeven ambulances en twee medical cars langs de baan en ook het medisch centrum is dan volledig bezet. Dan zijn we in totaal met twintig artsen en 25 verpleegkundigen."

Meerts vindt het elke keer weer spannend als ze op een ongeval af moet. "Het liefst zie ik het ongeluk gebeuren, vanuit mijn positie langs de baan of op een van de grote schermen. Dan kan ik al inschatten hoe ernstig het is. Als de rijder direct opstaat, valt het meestal wel mee en zakt de adrenaline snel. Maar als hij blijft liggen, blijft mijn adrenalinelevel hoog."

'Het liefst zie ik het ongeluk gebeuren'

De afgelopen jaren maakte Meerts veel ernstige gevallen mee, zoals schedel-hersenletsels en een leverruptuur met hemorrhagische shock. "Ik volg die coureurs daarna altijd, zeker als ze in het UMCG terecht komen. Het mooiste is als ze zich een jaar later melden op het medisch centrum: 'hé, ik ben er weer hoor!'" Dat vindt ze meteen ook een heel aantrekkelijk kenmerk van motorcoureurs. "Het zijn echte mannen, geen mietjes."

Pieter van der Sar (65) is gepensioneerd vaatchirurg. Sinds 2011 doet hij vrijwilligerswerk voor wielren-, schaats-, motorsport- en autosportevenementen. Dit jaar bemant hij voor de vierde keer een van de medische posten op het parcours van de Vierdaagse.

Als vaatchirurg in een ziekenhuis in Hengelo had Pieter van der Sar er geen idee van dat zo veel artsen vrijwilligerswerk doen. "Pas toen ik in 2011 met pensioen ging en reageerde op een kleine advertentie in *Arts en Auto* waarin artsen werden gevraagd voor evenementen, ging er een wereld voor me open. Ik wist werkelijk niet dat er zo veel mensen op vrijwillige basis actief waren, en dan heb ik het natuurlijk niet alleen over artsen."

Van der Sar vertelt dat hij twee jaar geleden behoorlijk verbolgen was toen het huidige kabinet vond dat Nederland een participatiemaatschappij moest worden. "Zo'n onzin, dat is Nederland al lang! Ga maar eens kijken bij een van die evenementen." Over zijn motief om vrijwillig actief te zijn, is hij duidelijk. "Als arts heb je bepaalde kennis waar grote behoefte

aan is. Waarom zou je je dan niet inzetten als je wat vrije tijd over hebt en als je, zoals ik, houdt van autoracen, motorcrossen, wielrennen en wandelen?"

Dit jaar is Van der Sar voor de vierde keer als vrijwilliger actief bij de Vierdaagse in Nijmegen. Samen met een legertje EHBO'ers, verpleegkundigen en (militaire) artsen verleent hij medische zorg aan wandelaars vanuit een van de vier medische posten langs het parcours. "Bij de ingang zitten verpleegkundigen die de wandelaars opvangen. In de meeste gevallen gaat het om mensen met blaren die door de tientallen Rode Kruis-medewerkers worden geholpen. Bij ons komen vooral mensen die klachten hebben over het bewegingsapparaat."

Van der Sar vertelt dat hij vooral het intermenselijke aspect van zijn werk boeiend vindt. "Je moet heel goed luisteren. Sommigen willen koste wat kost door en vragen bijvoorbeeld om pijnstilling. Anderen zeggen ook door te willen, maar hopen stiekem van mij te horen dat ze moeten stoppen. Het is makkelijker te

'Er is grote behoefte aan onze kennis'

verkopen als de dokter zegt dat het niet verantwoord is. Als ik dat dan zeg, zie je de opluchting op hun gezicht."

Van der Sar krijgt een reiskostenvergoeding van de organisatie, en dat is voor hem genoeg. "Verder wordt een deel van de medische hulpverleners ondergebracht in een hotel in Wageningen. Vaak drinken we's avonds met z'n allen een biertje op een terrasje. Zó gezellig."

Cecile Gorissen (40) was tien jaar lang SEH-arts in Heerlen en doet sinds 2012 een opleiding tot anesthesioloog in Duitsland. Als arts maakte ze al dertien edities mee van Pinkpop, het driedaagse popfestival in Landgraaf.

"Huidklachten door insectenbeten en zonnebrand, oogklachten door hooikoorts, allergische reacties, maagklachten en verstuikingen." Cecile Gorissen somt op wat ze voorbij ziet komen als ze haar diensten draait op het festival-terrein van Pinkpop. "En natuurlijk de intoxicaties, vooral door alcohol en soms door cannabis. Vrijwel nooit door xtc, maar als er meer dance-muziek geprogrammeerd staat, merken we dat aan het aantal xtc-intoxicaties."

Gorissen werkt elk jaar twee diensten in de medische post van Pinkpop, bestaande uit een portakabin en een tent met wat bedden. "We hebben vrijwel alles wat een huisartsenpraktijk heeft, en verder zuurstof, een defibrillator, infuusmogelijkheden en een bewakingsmonitor." Naast twee artsen zijn er continu drie verpleegkundigen en flink wat EHBO'ers van het Rode Kruis aanwezig.

Gorissen merkt dat ze het drukker heeft als het warm is. "Dan drinken mensen meer alcohol. In combinatie met weinig eten, zorgt dat ervoor dat er meer omkieperen." Dat mensen in het verleden voor water moesten betalen, droeg bij aan de malheur. "Maar sinds de organisatie gratis water verstrekt, zien we ook minder ernstige gevallen."

"Van de mensen die omvallen, wil niemand naar huis of naar een ziekenhuis. Ze willen allemaal blijven, hoe ziek, zwak of misselijk ze zich ook voelen." Gorissen wijt dat aan het sfeertje. "Iedereen is vrolijk en geniet van de muziek, of het nou mooi weer is of niet." Ook onderling met de medische hulpverleners is er veel lol. "Elk jaar verheug ik me weer op die paar dagen Pinkpop." Voor het geld doet Gorissen het niet;

van de organisatie krijgt ze een kleine onkostenvergoeding. Veel belangrijker vindt ze het polsbandje dat haar toegang geeft tot het festivalterrein. "Ik draai meestal maar twee van de

'Met warm weer kieperen er meer om'

zes diensten en kan dus als ik vrij ben naar de bands gaan kijken." The Rolling Stones in 2014 heeft ze moeten missen, omdat ze toen dienst had. Wel heeft ze daar een bijzondere anekdote over. "Twee collega's waren op verzoek van de band op het podium tijdens het optreden, om zo nodig snel te kunnen reanimeren." Lachend: "Dat heeft vast iets te maken met de gemiddelde leeftijd van de bandleden."

FOTO: DE BEELDREDAKTIE/CHRISTIAN VANDER MEIJ

FOTO: DE BEELDREDAKTIE/MARCEL VAN HOORN